

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 8 січня 1983 року

№ 4 (3200).

Ціна 2 коп.

Соціалістичні зобов'язання

комсомольсько-молодіжної бригади ливарників Кіровоградського чавуноливного заводу (керівник Ю. КОРОЛЬОВ, групкомсорг І. ДЯБІН).

Включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання за втілення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС і XIX з'їзду ВЛКСМ, керуючись рішеннями травневого і листопадового (1982 р.) Пленумів ЦК КПРС, наш комсомольсько-молодіжний колектив бере на 1983 рік такі соціалістичні зобов'язання:

- виконати план третього року одинадцятипятирічки з усіх техніко-економічних показників до 7 жовтня, річниці Конституції СРСР;
 - за рахунок удосконалення організації праці, зниження невиробничих витрат робочого часу підвищити продуктивність праці проти планової на 3,5 процента;
 - зекономити допоміжних матеріалів на суму 15 тисяч карбованців;
 - впровадити винаходи і раціоналізаторські пропозиції на суму 30 тисяч карбованців;
 - кожному членові бригади відпрацювати на благоустрої території підприємства 15 годин;
 - на Всесоюзному ліварницькому комуністичному суботнику працювати на зменшення матеріалів, зароблені кошти перерахувати у фонд п'ятирічки;
 - підвищити професійну кваліфікацію чотирьох членів колективу;
 - підтвердити почесне звання «Бригада комуністичної праці».
- Зобов'язуємося також і надалі працювати без порушень трудової дисципліни і громадського правопорядку, постійно підвищувати свій ідейно-політичний рівень.

Соціалістичні зобов'язання обговорено і прийнято на загальних зборах бригади.

З НАЙВИЩОЮ ОЦІНКОЮ

РЕЧІ домашнього вжитку. Ми усвідомлюємо їх необхідність, але майже ніколи не цікавимося, де і як їх виготовляють. Подумаєш, скаже дехто із скептиків, скільки тієї справи — зробити звичайну кухнюн скорорідку.

З цього приводу хочеться розповісти про трудові будні робітників дільниці випуску товарів широкого вжитку Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів.

Дільниця виникла в ливарно-термічному цеху років десять тому. Нелегким виявилось її становлення. На ній із різних металевих заготовок виробляли спочатку різні підставки для посуду, відкривачі консервів, сокирки для обробки м'ясопродуктів, а потім і скорорідки, пельменниці, ступки для спецій. Цього року передбачено випустити її найменувань виробів на мільйон карбованців.

Щоб виготовити ту ж саму скорорідку, потрібне доброякісне литво, котре отримують у нагрівальних печах із заготовок кольорових металів, зокрема, алюмінієвих. Найменше порушення в технології ливарного виробництва призводять до браку. Кілька років тому такі порушення через недбалість окремих виробників зводили нанівець роботу колективу всього цеху.

Таке траплялось доти, поки за налагодження випуску литва не взялися комсомольці. Комсомольсько-молодіжну бригаду очолює Віктор Заніздра. Довго пагався хлопець. Одне діло самостійно налагоджувати верстати, з чим він добре справлявся до цього, інша річ — бу-

ти вимогливим до товаришів, повести їх за собою.

— Допомогатимемо всі. Сам переконаєшся, що справа ця і корисна, і цікава, — підтримував юнака старший майстер В. І. Політаєв.

Володимир Іванович увів його в русло роботи, роз'яснив, як слід працювати на єдиний наряд. Для оцінки якості праці в бригаді впроваджена п'ятибальна система, де, зокрема, визначається коефіцієнт активності кожного із членів бригади. За чітке дотримання усіх вимог хлопці одержували відповідну матеріальну винагороду.

В колективі склалися хороші виробничі стосунки, повне взаєморозуміння, відчуття дружнього діла. А всі питання постачання, розподілу премій, навіть приїзду на роботу вирішує бригада рада. Спробуй в обстановці, коли «один за всіх і всі за одного», заховатись за спину товариша.

Для новачків у бригаді встановлено випробувальний строк. Пройти його не кожному під силу. Складні випробування колексу робочої честі бригади відразу відчув на собі новенький, якого змінили несподівані заробітки. Олександр (зумисне не називаємо його прізвища: може, зрозуміє хлопець свою помилку) раніше більше десяти років шоферував, добре знався в техніці. Але цього виявилось мало. На дільниці литва слід було проявляти неабияку кмітливості, робити точні розрахунки і бути закоханим у свою справу. Всього цього не було. Довелось відступити. Ось вам «скільки того діла, щоб виготовити звичайну скорорідку».

А Григорію Чайковському, Віталію Альохіну, Василю Ломакіну кращої роботи й не треба! Бу б подивились, з яким натхненням працюють хлопці біля печей, яка радість промениться у їхніх очах, коли Галина Петрівна Огар, контролер ВЛК, ставить їм найвищу оцінку за вироблене литво. Разом з хлопцями ділить радість праці і ветеран виробництва О. А. Козлітін. Він і сам працює відмінно, і навчає свого сина Олександра.

Дружна шістка ливарників план 2-х років п'ятирічки виконала ще 1 грудня. Нині на їх трудовому календарі — лютий 1983 року. Напередодні ювілею країни колектив ливарно-термічного цеху присвоєно високе звання імені 60-річчя СРСР. І хлопці не можуть не гордитися — частка їхньої праці добре вписалась у справу всього колективу.

Д. ТАНСЬКИЙ,
старший інженер Кіровоградського ЦНТІ.

На знімку: О. А. КОЗЛІТІН з сином Олександром; члени КМ ливарників В. ЛОМАКІН, А. ПОЛТАВЕЦЬ, В. АЛЬОХІН.

Фото В. РЕШЕТНИКОВА.

ЩЕ ТІЛЬКИ СНІГ (такий довгожданий і бажаний) вкрив притомлену ниву, ще тільки рік новий бере розгін, а хлібороби вже думають про весну. Час невпинно наближає її. Для сільських механізаторів немає сьогодні більш важливого завдання, ніж ремонт машинно-тракторного парку і сільськогосподарського знаряддя, за-

Зрозуміло, що в умовах бурхливого розвитку науки і техніки велику роль відіграє кваліфікація кадрів. У нас обидва механізаторські колективи відзначаються стабільністю, більшість працюючих має високу кваліфікацію. Поруч із досвідченими виробниками трудяться молоді, переймаючи від ветеранів любов до праці, до хліборобської професії, уміння берегти техніку, високопродуктивно використовувати її.

Молодим є з кого брати приклад бережливого ставлення до машин. По п'ять сезонів без капітального ремонту відпрацювали на тракторі ЮМЗ-6 механізатори М. І. Рябенюк і Ф. І. Хлестун.

Серед комсомольців тракторних бригад найвищі виробничі результати мають Віктор Дашкевич, Сергій Гмідко і Микола Рябенюк. Закоплені за

У ВСЕОЗБРОЄННІ

прагнуть зустріти весну хлібороби колгоспу імені Ілліча Новгородківського району

безпечення надійного зберігання техніки.

Як готуються до весняно-польових робіт трудівники колгоспу імені Ілліча Новгородківського району? З цим запитанням наш кореспондент звернувся до голови правління господарства П. І. УРДИ. Ось що він відповів:

За схваленням обкомом Компартії України починю механізаторів Новоукраїнського району ми вирішили підготувати всю сільськогосподарську техніку до польових робіт достроково і високоякісно. В обох тракторних бригадах відбулися збори, на яких механізатори детально обговорили можливість скорочення строків підготовки до весни та підвищення якості ремонту. Прагнучи зробити якомога вагомий внесок у виконання Продовольчої програми, трактористи і комбайнери, слюсарі-наладчики і механіки господарства зобов'язалися до 1 березня поставити на лінійку готовності трактори, до середини квітня заплановано відремонтувати всі зернозбиральні комбайни і жатки, зерноочисні машини. До 1 червня мають бути готові до роботи кукурудзозбиральні та бурякозбиральні комбайни, навантажувальні механізми. А ґрунтообробні і посівні знаряддя вже полагодили.

Нині в тракторних бригадах практично все знаряддя охоплено ремонтом, з повним навантаженням працюють майстерні та пункти технічного обслуговування тракторів. Налагоджено тісний контакт з райсільгосптехнікою, в майстерні якої ми відправили 5 зернозбиральних комбайнів і 8 тракторів.

ними трактори вже по 2—3 роки працюють без капітального ремонту. Хлопці показували зразки високопродуктивної роботи під час збирання ранніх зернових, кукурудзи і цукрових буряків.

Зима — найкраща пора для підготовки механізаторських кадрів. Нині 16 молодих колгоспників оволодівають спеціальністю тракториста-машиніста широкого профілю на курсах механізаторського всеобучу при райсільгосптехніці.

З метою заохочення механізаторів у прискоренні темпів, підвищенні якості та зниженні вартості ремонту запроваджено ряд моральних та матеріальних стимулів для бригад і ланок, трактористів і комбайнерів, котрі вийдуть переможцями соціалістичного змагання.

Велику увагу приділяємо підготовці насіння до майбутнього засіву. Майже все насіння у нас першого і другого класів, перевірене в районній лабораторії і засипане на зберігання в склади. Спеціалізовані ланки продовжують очищати ярий ячмінь і овес. Спеціалісти стежать за тим, щоб у складських приміщеннях було сухо, чисто, підтримувалась необхідна температура.

Велику допомогу у підготовці до весняно-польових робіт подає правління колгоспу й парткому комітет комсомолу. В обох тракторних бригадах молоді створили комсомольські групи, котрі активно втручаються в виробничі справи, допомагають механізаторам вирішувати найскладніші завдання. За якістю ремонту й посівного матеріалу ретельно слідкують члени штабу «Комсомольського прожектора».

РЕПОРТЕР

РУБЕЖІ
КОНСЕРВНИКІВ

995 ТИСЯЧ БАНКІВ ТОМАТНОГО І ЯБЛУЧНОГО СОКУ, КОМПІУТІВ ІЗ ВИШЕНЬ І ПЕРСИКІВ, ЧОРНОЇ СМОРОДИНИ ВІДПРАВИЛИ СПОЖИВАЧАМ МИНУЛОГО РОКУ

ПРАЦІВНИКИ ОНУФРІВСЬКОГО КОНСЕРВНОГО ЗАВОДУ. Нині вони консервують м'ясопродукти. На підприємстві успішно працює комсомольсько-молодіжний колектив у

складі Тамари Патеріло, Надії Руденко, Таїсії Фінчук, Тамари Шульги і Надії Тимченко. Нинішнього року консервний завод планує довести випуск продукції до мільйона банок.

ЗА ПОЧИНОМ НОВОАРХАНГЕЛЬЦІВ

ДЕНЬ, ЩО ОБІЦЯЄ РАДІСТЬ

Хороший настрій у дівчат з комсомольсько-молодіжного колективу першої молочнотоварної ферми. Адже успішно закінчили другий рік одинадцятирічної школи. З високими середньодобовими надоями — понад сім кілограмів молока від корови — почали 1983-й.

Колектив МТФ № 1 — передовий у колгоспі імені Шевченка. Торік він виступив ініціатором виконання річного плану виробництва і продажу молока державі до 60-річчя утворення СРСР. У зобов'язаннях стояла цифра 3200 — стільки кілограмів продукції пла-

нували дівчата одержати за рік від кожної корови. А наділи по 3250 кілограмів.

У цьому велика заслуга партійної групи ферми, яку очолює Антоніна Антонівна Дульська. Під безпосереднім керівництвом комуністів — бож групкомсоргом обрали молодий член КПРС Ніна Лубенець — комсомольсько-молодіжна група залучила молодих трудівниць до активної участі в соціалістичному змаганні за велике молоко, його високу якість.

Соціалістичне змагання, до речі, тут організовано за 12-бальною системою. Особливість її в

тому, що вона не обмежує кількість переможців трудового суперництва, дає можливість кожній сумлінній трудівниці набрати кількість балів, необхідну для одержання доплати до основного заробітку. Бали нараховуються за виконання соціалістичних зобов'язань по надоях молока та раціональне використання кормів, за якість продукції і збереження поголів'я, за дотримання технологічної і трудової дисципліни.

Але коли на зборах комсомольсько-молодіжного колективу заходить мова про причини тимчасового зниження

надояв молока чи порушення санітарного стану в корівниках, то може бути певні: не про надбавку дбають дівчата — про більше. Вони прагнуть внести свою частку у виконання Прогнозованої програми країни. Ось чому так прихильно контролюють роздачу кормів, старанно готують корів до доїння, суворо дотримуються розпорядку дня.

Наслідуючи приклад новоархангельських тваринників, комсомольсько-молодіжний колектив МТФ № 1 таж вирішив боротися за те, щоб у період цієї зимівлі збільшити порівняно з

минулою виробництво і продаж молока державі. Сбговариши постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про Всесоюзне соціалістичне змагання тваринників, молоді доярки взяли підвищені індивідуальні зобов'язання, разом зі спеціалістами намітили шляхи їх виконання.

Приклад у праці подає Ніна Лубенець, групкомсорг. Односельці сбрали її депутатом Кропивницької сільської Ради. В минулому році наділи по 3380 кілограмів молока від корови, а нинішнього року дала слово довести надій до 3400 кілограмів молока. Запозв'язта. Візьме намічений рубіж.

Комсомолці Марії Хоменко у січні минулого

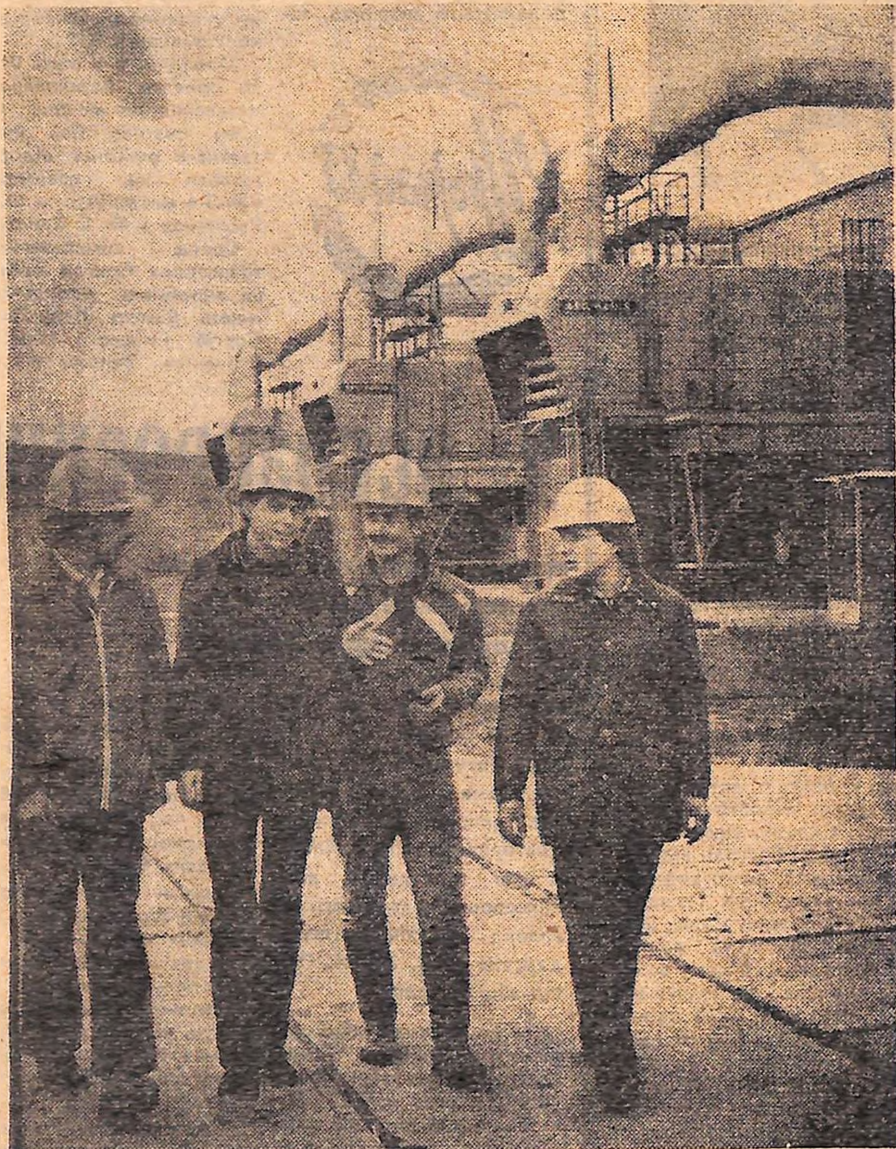
року доручили набрати групу первісток. Від кожної з них Марія наділа по 2850 кілограмів молока. Це вагомий подіє казник.

А комсомолка Людмила Додон своє річне зобов'язання виконала ще до свята Великого Жовтня. У кінці року середній надій на кожну корову її групи становив майже 3300 кілограмів. За ударну працю молоді трудівниці нагороджені грамотою райкому комсомолу.

Дружною роботою починається для доярок новий день. День, який обіцяє радість плідної праці, щастя спілкування людей, закоханих у свою справу.

А. ПАСІЧНИК.

Новоукраїнський район.

Комсомольська організація Олександрівського лінійного виробничого управління магістрального газопроводу «Союз» (секретар П. Кравченко) об'єднує 25 сілчан. Дванадцять із них — ударники комуністичної праці. З честю виправдовують це високе звання диспетчер Віктор МАЛИХЕВ та машиністи газотурбінних установок Микола УДОВИЧЕНКО, Олександр КОВАЛЬ і Юрій МИХАЙЛОВСЬКИЙ (на знімку). Вони успішно почали третій рік одинадцятирічної школи.

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА СУЧАСНИКА

ПОСЛІДОВНИК

Олександр Бондар переїхав у Єлисаветградку зі Знаменського району не так давно. Разом з матір'ю пішов до контори управління колгоспу «Дружба» і попросив направити його на Михайлівську молочнотоварну ферму № 2. Дояром. І додому близько, і робота приємна. У правління похвалили: — Оце по-комсомольському. Тваринництво зараз — ударний фронт на селі.

— Будеш поки що підміним доярем, — сказала завідувача фермою Фросяна Олексіївна Брайко.

Розповісти детально про його обов'язки, мовляло: — Як працюватимеш, Олександр, такий матимеш і заробіток, і авторитет. А приклад тобі, комсомольцю, є з його братів.

Ти ж, мабуть, чув, що на нашій фермі працює кращий дояр район Олексій Іванович Буша.

Через кілька днів Олександр уже був у добрих стосунках з Олексієм Бушею.

— Ти не скромничай, розпитуй, коли щось буде незрозуміло — по-дружньому говорив старший товариш.

І Сашко не раз цікавився, як Олексій Іванович організував годівлю корів відповідно до їхньої продуктивності, як добивається високої жирності молока. На всі запитання молодий дояр давав вичерпні відповіді.

— А взагалі, — якимось знівався Олександр своєму старшому колезі, — наша ферма падає мені сільськогосподарську ака-

демію. Мене вчать усі — і завідувача, і зоотехнік Катерина Анатоліївна Мельник, і ветфельдшер Леонід Іванович Бойонцев, і ви, й інші доярки. А як цікаво на підбиттях підсумків десятиліття, місяця, на відкритих зборах партії...

Ці збори Олександр згадав не випадково. Він знав, що комуністи — організатори, провідна сила в трудових колективах. Згодом він переконався, що партійна група ферми, яка налічує у своєму складі всього п'ять членів КПРС, справді бойове ядро колективу. Ось узяти хоча б Олексія Івановича. Він — ланковий, тобто старший у корівнику. До групи тваринників, яку він очолює, входять кращі доярки колгоспу — Марія Даниїлівна Дідух, Федора Федосіївна

НАРОДЖУЄТЬСЯ ТРАДИЦІЯ

Після чергового семінару-навчання секретарів первинних комсомольських організацій Бобринецького району серед них було проведено змагання з кульової стрільби. У чоловічій групі перше місце виборов Ігор Довмат, а у жіночій — Наталія Свердленко (вони очолюють осередки колгоспів імені Леніна та імені Будьонного). Всі учасники показали високі результати.

А найбільше очок — 86 із 100 — вибив: перший секретар райкому ЛКСМУ Станіслав Соболев, який виступав поза конкурсом. До речі, ці змагання комсомольських ватажків, як і попередні з шахів та шашок, проведено з його ініціативи. В районній організації народжується хороша спортивна традиція.

Вирішено такі ж змагання проводити і серед піонервожатих шкіл району.

Цямура, Марія Лаврентіївна Миколайченко. Усі вони в 1982 році набилися до чотиритисячного рубіжу по надоях молока, а Олексій Іванович Буша здійснив свою мрію — наділів понад 5 тисяч кілограмів молока від кожної корови. У 1983 році хоче одержати по п'ять з половиною тисяч кілограмів.

Олександр Бондар, який зарекомендував себе сумлінним трудівником, недавно одержав постійну групу корів. Почувши, яке зобов'язання взяв його старший товариш, сказав: — Я не відстаю від вас, Олексію Івановичу!

Обидва доярки, комуніст і комсомолець, міцно потисли один одному руки.

М. КРАВЧЕНКО.

Олександрівський район.

РУКУ, РОВЕСНИКУ!

«Молоді друзі СРСР»

так називається новий клуб інтернаціональної дружби в Толбукіні.

Першими членами КДЮ стали молоді робітники заводів, фабрик і кооператорів окружного центру. Основна мета, яку вони ставлять перед собою, — поглиблене вивчення історії болгаро-радянської дружби, зміцнення творчих та трудових зв'язків між комсомольцями Толбукіні і Кіровограда. У рамках роботи клубу передбачається проведення екскурсій, походів, зустрічей.

Право-флангові змагання

Набирає розмаху змагання комсомольсько-молодіжних колективів Толбукінського заводу високочастотної апаратури 500 найменувань продукції цього підприємства відповідає вимогам міжнародного ринку й експортується в багато країн світу.

Перед у змаганні за високу якість продукції веде ланка Марії Петрової. Цей комсомольсько-молодіжний колектив щомісяця виконує норми виробітку на 110 процентів. Він зобов'язався і у 1983 році напроцювати ударні темпи робіт, підвищувати якість продукції.

Діє школа якості

На базі виробничого об'єднання «Родина» в місті Балчику окружний комітет ДКСМ спільно з окружною радою профспілок провели чергове заняття в молодіжній школі якості. На нього з усіх кілків Добруджі з'їхалися сто виробників і спеціалістів. У лекціях працівників головного управління по стандартизації при Державному комітеті НРБ з науки та технічного прогресу були широко висвітлені актуальні про-

блеми господарського життя країни, питання якості та стандартизації. На заняттях обговорено завдання комсомольських організацій по розгортанню руху за підвищення якості продукції і обслуговування населення.

Зустріч механізаторів

У залі недавно відкритого побутового корпусу села Методієво відбулася зустріч членів молодіжної комплексної бригади по промисловому виробництву зерна з механізаторами старших поколінь. Зустрілися представники молоді хлібороби — бригадир Герой Соціалістичної Праці Іван Христов, передовик виробництва Христо Стоянов та інші з ветеранами праці Христо Портаповим та Георгієм Георгієвим. Відбулися ділова розмова, обмін досвідом. Михайлу Демірову, Дмитру Ташеву та Славяну Мічєву, які недавно влилися в колектив молодіжної бригади, були вручені посвідчення механізаторів.

Перший випуск

У Толбукіні діє філіал Варасанського вищого медичного інституту. Аудиторії, лабораторії та кабінети його обладнані найсучаснішою лікувально-діагностичною апаратурою; тут створено хороші умови для навчання і наукової роботи.

Дипломи лікарів широкого профілю одержали 75 перших випускників інститутського філіалу. Усі вони брали активну участь у роботі молодіжного науково-технічного товариства, займалися дослідницькою роботою. Так, Владимир Власов і Пламен Маринов одержали запрошення на міжнародну наукову сесію, яка відбудеться в Одесі. На такій сесії у уторському місті Сегеді побували випускники Христо Колев та Краймир Тодоров.

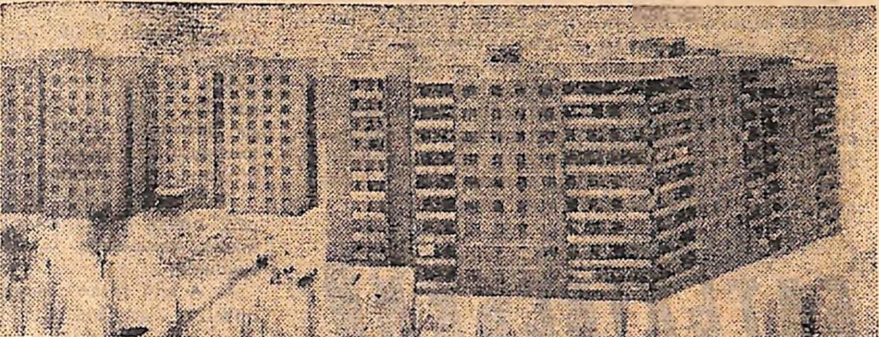
Добірку за матеріалами молодіжних сторінок толбукінської окружної газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРИН.

8 СІЧНЯ 1944 РОКУ РАДЯНСЬКІ ВІЙСЬКА ЗВІЛЬНИЛИ
КІРОВОГРАД ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

Прийшли до тебе знову дні щасливі,
Ти розсвітеш, як повний світла сад,
І Кіров наш у бронзові пориві

Знов осяпне тебе, Кіровоград!
Володимир СОСЮРА
(«Ми повернулися»).

Вікопомне

39 років тому на підступах до Кіровограда гриміли жорстокі бої. Війська 2-го Українського фронту під командуванням І. С. Конєва почали битву за визволення обласного центру. Воїни більше 30 національностей наступали на ворожі укріплення. Їх подвиг вікопомний. Імена полеглих визволителів золотом викарбувані на гранітних плитах меморіального кладовища.

Кіровоградці ніколи не забудуть подвигу Героїв Радянського Союзу росіян В. І. Акімова, М. І. Глотова, І. І. Зибіна, І. А. Машкова, І. Г. Шабанова, К. Д. Шатила, українця Г. І. Пененка, білоруса М. П. Котловця, татар Б. Г. Габдрахманова, З. Ш. Шаймарданова. У ці дні на уроках мужності учасники визволення міста Б. А. Рилоз, І. Т. Артеменко, інші фронтовики розповідають про героїзм уродженців міста М. Д. Степанова, П. Х. Гордієнка, О. В. Повіреного, з якими вони визволяли Кіровоград від німецько-фашистських загарбників.

У музейних кімнатах навчальних закладів, підприємств обласного центру виставлені портрети підпільників Юрія Голуба, Петра Лахмана, Олени Бур'яної, Антоніни Жабо, їхніх товаришів по зброї, котрі мстили ворогові в рідному місті.

В обласному державному архіві зберігаються багато газетних публікацій, спогадів учасників визволення Кіровограда від окупантів. Ось кілька сторінок цього героїчного літопису.

* * *

...На 10 годину ранку 8 січня 1944 року зусиллями військ 5-ї, 7-ї гвардійських армій і 5-ї гвардійської танкової армії місто Кіровоград було визволено. Столиця нашої Батьківщини залпами гарматного салюту сповістила про нову перемогу радянських військ на Правобережній Україні. На бойових прапорах полків і дивізій, які відзначилися у боях за місто, золотом засяяли почесні найменування «Кіровоградські» і бойові ордени.

У боях за Кіровоград з 5 по 8 січня наші війська знищили велику кількість танків, 296 різних гармат, 121 міномет, 445 кулеметів, 94 бронемашини, 978 автомашин. Ворог лише вбитими втратив понад 15 тисяч солдатів і офіцерів.

Згадуючи бої за визволення Кіровограда, не можна не сказати кількох слів про видатного хірурга академіка Сергія Сергійовича Юдіна. В перші дні наступу армії на мого спостережного пункті з'явився С. С. Юдін. Тут же перебував і Маршал Радянського Союзу Г. К. Жуков. Георгій Костянтинович тепло привітався з ним (вони були вже знайомі) і поцікавився, в яких справах прибув хірург на спостережний пункт.

— А де ж ми краще, ніж тут, — сказав Юдін, — узнаємо, куди нам, медикам, спрямувати свої сили?

Під час боїв за Кіровоград група лікарів на чолі з Сергієм Сергійовичем врятувала життя багатьом пораненим солдатам і офіцерам, надавала медичну допомогу населенню міста і області.

О. ЖАДОВ,
колишній командуючий
5-ю гвардійською армією.

* * *

...5 січня 1944 року після сильної артилерійської підготовки війни 110, 97, 95 і 13 гвардійських дивізій у взаємодії з 7 механізованим корпусом прорвали глибоко ешелоновану оборону ворога і першого ж дня визволили населені пункти Коханівку, Суботці, Казарню, Новозодяне, Антростівку, Додіно-Кам'янку, Сєзєринку, Обознівку і зв'язали бої на північній і південно-західній околицях Кіровограда.

Ворог, намагаючись утримати місто, завдавав сильних контрударів. Однак воїни 32-го гвардійського стрілецького корпусу не відступили ні на крок, відбили всі атаки у взаємодії з іншими з'єднаннями 5 гвардійської армії і 8 січня 1944 року

визволили рідний наш Кіровоград.

Мені як командира хотілося б відзначити велику роботу штабу корпусу, очолюваного гвардії полковником Іваном Онікієвичем Самчуком, в плануванні боїв за Кіровоград. Політвідділ під керівництвом Платона Івановича Петрова мобілізував комуністів, комсомольців і весь особовий склад на успішне розв'язання поставлених завдань.

У цих боях особливо відзначилися воїни 110 гвардійської стрілецької дивізії під командуванням гвардії полковника М. І. Огородова, 97 гвардійської стрілецької дивізії під командуванням генерала І. І. Анциферова...

О. РОДІМЦЕВ,
даїчі Герой Радянського Союзу.

* * *

...Опівдні 11 січня 1944 року в штаб нашої частини, який розташувався в одному з будинків аеродрому, прийшов літній чоловік, за професією муляр, і розповів, що, відступаючи, гітлерівці замінували місто і, зокрема, авіаційні аеродромні споруди, що в під'їзді кожного будинку, у підвальних приміщеннях закладено багато толу.

Негайно викликали саперів. Вони виявили в крайньому будинку десятки проводів, відгачування яких вели до інших споруд.

...Виявилось, що до рубильника центрального пульта міської електростанції фашисти приєднали проводи, які були зв'язані з багатьма замінованими об'єктами. Все це робилося з розрахунком, що при відключенні рубильника, тобто подачі електроенергії, місто злетить у повітря. Коли б не вдався цей варіант, німецький агент підірвав би місто з допомогою «пекельної машини». Проте по прокладених проводах агента виявили і знешкодили.

У ті дні червоноармійська газета «Суворовський натиск» писала, що сапери врятували Кіровоград від зруйнування фашистськими варварами...

І. КУЛИК,
колишній інструктор
політвідділу авіаційного
з'єднання 5-ї повітряної армії.

В ГОСТЯХ У «СІВАЧІВЦІВ»

Наприкінці минулого року читачі «Молодого комунара» мали нагоду познайомитися в останньому випуску «Гроно» з доробком учасників літературної молодіжної студії при редакції черкаської обласної газети «Молодь Черкащини». Ця публікація, по суті, провістила початок тісних творчих зв'язків літературно-початківців і

асіх любителів красного слова двох областей. І ось зроблено ще один крок у цьому напрямку. На днях черкащани стали гостями міської мо-

лодіжної літературної студії «Сівач».

Перше цьогорічне засідання «Сівача» почалося зі знайомства. Про досвід роботи молодіжних студій, проблеми і завдання на найближчий час говорили керівники «Ровесника» й «Сівача» члени Спілки письменників СРСР К. Світличний та В. Базилеаский. Цікаво пройшло спільне обговорення нових віршів кіровоградця П. Селіцького. Потім читали свої вірші гості — черкаський журналіст М. Озірський, купціпрацівник з

Умані В. Коскін, школярки О. Кресан та Л. Хандусь, кореспондент Дніпровської районної газети Л. Опанасенко, інженер виробничого об'єднання «Азот» В. Шкурган, художник Я. Марцинкевич.

Наступного дня наші гості зустрілися з колективом обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдара. Бібліотекарі заздалегідь готувалися до цієї зустрічі. Зокрема, вони організували виставки «Черкащина літературна» та «Твори наших земляків».

Черкащани побували також на хуторі Надія, де віддали шану корифеям українського театру, відвідали музеї міста Кіровограда.

П. ГРОМОВИЙ.

Безневинна прикраса?

АТЕІЗМ

Якось на зупинці автобуса я звернула увагу на молодшу пару. Юнак щось розповідав своїй супутниці, та ж слухала неувважно, озирюючись на всі боки, перебираючи в пальцях довгий ланцюжок із хрестиком. У мене було таке враження, що вона вперше вдягла «прикрасу» і їй дуже кортить, щоб хтось звернув на неї увагу.

— Вибачте, де ви купили хрестик? — звернулася я до неї.

— Кулон! — перепитала дівчина. — Мама подарувала.

— Ви віруюча?

— Ні.

— А навіщо ж носите символ релігійної віри?

— Так це ж модно, — втрутився в розмову юнак. — Я знаю людей, котрі колекціонують ікони, церковні книги, усю відпустку витрачають на екскурсії по храмах та соборах. Але це не значить, що вони віруючі...

Підійшов автобус. І хлопець з дівчиною поспішили від'їхати. А мені довго не давала спокою незакінчена розмова. Обуренню мого не було меж. Мама — представниця старшого покоління — подарувала дочці хрестик, а в останньої навіть слово протесту не з'явилось з вуст. Навпаки, вона видалася мені навіть гордою від того, що стала власницею «модної прикраси», її тішило, що на хрестик звертають увагу перехожі...

Пам'ятаєте, а Едуарда Багрицького є вірш про Валю — піонерку? Лежить дівчатко хворе, знеможене, вмоляє мати ласкаво: «Візьми хрестик, ну що це для тебе?» Зібравши останні сили, Валентина кидає хрестин на підлогу, підносить руку в піонерському салюті.

Ставши дорослими, ми схоже перечитуємо цей вірш і, як і в дитинстві, симпатизуємо маленькій героїні, захоплюємося її незламними переконаннями, активним прийняттям релігії і асоцію, що її символізує.

«Модникам», які на вулицю, у кафе і навіть на роботу надівають безневинні, на перший по-

гляд, «прикраси», мало хто робить зауваження. Комсомольські організації часто не звертають уваги на такі випадки, вважаючи, що це тимчасова явище моди.

Але ж така поза модників і позиція колективіста, комсомольських організацій лише на руку церковникам, тим, хто будь-що прагне викликати в молоді інтерес до релігії. Хрестик — це не просто прикраса, це символ чужого нам світогляду.

Валентин О. працює на чавуноливарному заводі. В цеху стали помічати, що хлопець частенько під спеціальною носить хрестик. Однак серйозної тривоги ні в кого це не викликало. Покинували трохи та й забули. І лише тоді, коли втрутився комсомольський активіст іншого підприємства, з Валентином відбулася серйозна розмова.

— Та якби я знав, що означає цей хрестик, нізащо не надів би його, — сказав він.

Що ж усе-таки символізує хрест?

У древньому Єгипті він символізував вічне життя і нескінченність. З прийняттям християнства став шануватися не як предмет страсти (за біблійними твердженнями, Христос був розп'ятий на хресті), а як знак небесного спасителя.

Минуло немало часу, поки хрест став символізувати одночасно страждання Христа, порятунок і вічне життя. Відтоді тисячоліттями церковники вчили: наслідуйте приклад Христа, робіть так, як Христос. «Кожен повинен терпляче нести свій хрест», — ось одна з основних вимог православної релігії. І як приклад обов'язково згадується, що Христос, ідучи на страту, сам і ніс предмет страсти — хрест.

Культ хреста має ознаки примітивних вірувань. На думку віруючих багатьох релігій, хрест наділений магичною надприродною силою. Так, наприклад, вважається, що варто священослужителю опустити його у звичайну воду, як вона стає «святою». Це не що

інше, як чаклунський обряд, який зберігся з часів первісної людини, яка не вміла пояснити явищ природи і вірила в те, що якимось ритуалом можна змінити властивості предмета.

Ознакою причетності до деяких релігій є носіння хрестика, звичай цілувати його. І в цих випадках він виступає не чим іншим, як релігійним фетишем — тобто предметом, який нібито наділений чудодійною силою.

Ще з давніх давен усі твердження церковників про хрест — мають цілком конкретну мету: змусити людей повірити в необхідність рабської покорності «долі», послабити волю трудящих, відвернути їх від активної боротьби за перебудову суспільства, за щастя на землі.

Прикриваючись хрестом, церква чинила насильство над людьми, глобала і експлуатувала їх. Ним були уявлені знамена хрестоносців, які лишили кривавий слід в історії. Здіймаючи хрест, служителі релігії придушували народні визвольні рухи, піддали анафемі керівників селянських повстань Омельяна Пугачова і Степана Разіна, зраджували і без докору сумління видавали поліції революціонерів...

Не «освятися» хрест і сьогодні. Зображений на прапорах расистів, зловісно чорніє на одязі членів бузувірської, людинаненависницької організації ку-клус-клан.

І сьогодні буржуазні ідеологи, намагаючись «підірвати» радянський лад із середини, для здійснення диверсій використовують релігійну атрибутику, в тому числі й хрест. Вони всіма засобами рекламують його, намагаються провезти на територію нашої країни якомога більше настільних хрестиків, інших прикрас і предметів, де зображений цей релігійний знак. Розрахунок у них простий: розповсюдити ці речі серед молодих людей нетвердих переконань, а потім галасувати про прилучення радянської молоді до релігії.

Як бачимо, зовсім не безневинна прикраса хрестик на шії. І ми не повинні бути байдужими до такого роду ідеологічних диверсій, котрі як суха гниль роз'їдають душі молодих людей. Ми повинні давати принципову оцінку явищам і випадкам, які чужі радянському способу життя.

В. НАСЬЯНЕНКО.
м. Кіровоград.

КРОК У СТРИЙ

ПОПОВНЮЄТЬСЯ

АЛЬБОМ

Про любов до Батьківщини, про мужність її синів, про джерела патріотизму думаєш, коли гортаєш альбом військово-патріотичного виховання Данилобалківської середньої школи. Альбом називається «Служу Радянському Союзу» і відкривається заголовком В. І. Леніна готуватися серйозно, наполегливо до захисту соціалістичної Вітчизни. Далі фотографії з історії народження і становлення Червоної Армії, знімки, що розповідають про безприкладний подвиг радянського солдата у Великій Вітчизняній війні, мирні будні молодих захисників тиші і спокою на землі...

— Раніше професію військового обирали одиниці наших випускників, — розповідає керівник військової підготовки, ветеран Великої Вітчизняної війни Г. О. Бондаренко. А за останні тринадцять років, звідколи в школі викладається військова підготовка, до військових училищ вступає більше наших юнаків, краще проходять воєнну дійсну службу. Про це теж розповідає наш альбом.

Ось фотографія і розповідь Ф. М. Фурманова, який вісім років тому закінчив місцеву десятирічку потім — вище військово училище, старший лейтенант. Служить у Баку. Коли приїжджає у відпустку, обов'язково заходить до школи, розповідає про службу.

Немало сторінок альбому присвячено тим, хто під час дійсної служби не забуває про свого наставника Григорія Онуфрійовича, пише листи, висилає фотографії. Приносьте листи і подяки командувача різних частин. А ось на знімку Володимир Маханьков-на Красній площі. На інших сторінках — подяки командувача з відміною служби Сергія Дюміна, Юрія Ковальчука, Валерія Вдовиченка, Валерія Кравченка. Ці хлопці після служби повернулися до рідного села, до вічної хліборобської справи. Недавно вони проважали до лав Збройних Сил СРСР молодших друзів Володимира Кравченка, Олександра Кравченка, Михайла Дюміна, Володимира Білозера, Михайла Гребенюка, Анатолія Цикалюка. Був вечір в сільському будинку культури, були побажання і накази, а тому будуть нові листи, подяки, поповняться сторінки шкільного альбому.

Л. ДМИТІШИН.

с. Данилова Балка,
Ульянівський район.

ЗИМОВИЙ ЕТЮД.

Фото В. ГРИБА.

СПОРТ

КРАЩІ
З КРАЩИХ

Облспорткомітет кожного року визначає провідних спортсменів, тренерів і фізкультурних активістів.

Торік кращими спортсменами області визнані: майстри спорту з плавання авангардівці Марина Корвєгіна та Юлія Кривчак, легкоатлет Леонід Левченко, гімнаст Сергій Донець; боксери з «Трудових резервів» студенти факультету фізичного виховання педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна майстер спорту міжнародного класу Володимир Долгунь і майстер спорту Леонід Бабинський; майстри спорту з товариства «Колос» Маргарита Заяць (стендова стрільба) Сергій Гершов (боротьба дзюдо); майстер спорту з веслування спартаківці Сергій Ткаченко; майстер спорту з боротьби самбо динамівець Микола Казанцев.

Серед наставників, які вийшли в десятку кращих, — почесний майстер спорту зі стендової стрільби Іван Карлович Вільний (ДСТ «Колос»), тренер легкоатлетів з «Авангарду» Володимир Костянтинів Іванець, майстер спорту з боксу Анатолій Онісимонович Яненко («Трудові резерви»), тренер з боротьби самбо Герман Олексійович Алексєєв («Динамо»), з боротьби дзюдо — Леонід Михайло-

вич Медведєв («Колос»), зі спортивної гімнастики — Олександр Васильович Рошин, з плавання — Анатолій Іванович Котенко («Авангард»).

Серед відзначених — голова обласної комісії комплексу ГПО Герой Радянського Союзу Валерій Олександрович Верхоланцев, голова федерації боксу Борис Степанович Тертилов, голова ради ветеранів спорту Юрій Анатолійович Змачинський.

«Молодий комунар» щиро вітає кращих спортсменів і тренерів, бажає їм успіхів у впровадженні фізичної культури і спорту в побут трудящих, високих спортивних результатів.

ЗАСЛУЖЕНІ
НАГОРОДИ

Комітет з фізичної культури і спорту при Раді Міністрів УРСР підбив підсумки соціалістичного змагання фізкультурних організацій республіки на честь 60-річчя утворення СРСР.

Серед кращих фізкультурних організацій республіки, які нагороджені грамотами і пам'ятними випелами Спорткомітету України, є й представники нашої області — Світловодська міська, Знаменська районна організації, колективи фізкультури Світловодського заводу чистих металів імені XXV з'їзду КПРС, колгоспу «Україна» і Трелівської середньої школи Знаменського району.

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Танцює «Бахор». 9.10 — Документальний телефільм «Роман про покликання». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служу Радянському Союзу! 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Кіножурнал «Хочу все знати». 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний тиждень. 14.00 — А. Ліндгрен. «Малюк і Карлсон, котрий живе на даху». Фільм-вистава. 15.30 — Клуб кінополювання. 16.30 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Довільний танець. Чоловіки. Довільна програма. 18.00 — Міжнародна парадна. 18.45 — Концерт майстрів мистецтва у спор-

Хоровод
дружби

Кілька днів у Кіровограді перебувають старшокласники та учні професійно-технічних училищ міста Джизака Узбецької РСР.

Кіровоградці гостинно зустріли нових друзів, котрі вперше завітали на українську землю.

КА-НІ-КУ-ЛИ!

Наші гості із задоволенням погодилися взяти участь у роботі героїко-патріотичного клубу «Спартак».

Музей В. І. Леніна Кіровоградського машинобудівного технікуму, хутір Надія та інші визначні місця області познайомили узбецьких друзів зі славним минулим та сучасним життям Кіровоградщини.

Незабутні спогади залишила подорож до міста Кам'янки Черкаської області, де джизакці відвіда-

ли музей О. С. Пушкіна і П. І. Чайковського.

Цікаво провели друзі вечір інтернаціональної дружби в обласному Палаці піонерів і школярів імені В. І. Леніна. Узбецькі та українські хлопчики і дівчатка співали пісні двох братніх народів, танцювали веселі танці. Гості обмінялися пам'ятними сувенірами, адресами, подарунками.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

Якось довелось почути розмову між двома жінками:

— Що мені з Юрком робити? Відбився від рук. Думала піде в школу, там вихователі, гуртки різні, і все стане на свої місця. А це днями зустрілася з учителькою. І знаєш, що вона сказала? «Він у вас дуже вєредливий». Та ми ж зі своїм

дружжям! Дітей виховали справжніми людьми». Адаже виростити людину в повному розумінні цього слова (даже відома істина) надзвичайно важко. Можна змалечку оточити єдину дитину матеріальними благополуччям, на веселля подарувати особняк з автомашиною, а вона виявиться нікчемною людиною.

Як важливо, підкреслював В. О. Сухомлинський, щоб батьки не любили своїх дітей «сліпою любов'ю». Часто можна чути: «Мій найкращий, мій найрозумніший», «Я для свого Юрка нічого не шкодую...» Як правило, такі батьки виховують черствих, егоїстичних пристосуванців.

Проходячи повз дитсад, почув якось виховання маленьких щебетунчиків:

— А мій татко вчора премію одержав. Купив мамі пілосос, а мені велосипед!

— А в мене батько інженер, всі машини знає...

— А моя мама каже, що в тата «золоті руки». Він токар. Буде яку деталь виточити може.

Потім хтось із дітлахів вигукнув:

— А ти чого насупилася, Вітко?

— Та в неї ж батько п'яниця, що він може, — швидко розписався за неї товстунчик.

— Ха-ха, п'яниця... — лунало дзвінкоголоса над ігровим майданчиком.

Віта плакала...

Гірко це чути і бачити. Прикро, що окремі батьки через оковиту не бачать своїх дітей. А як потрібна їм увага батька і ласка, ніжність матері.

У сім'ї діти. Від того, який приклад показують їм батьки, як виховують кращі риси поведінки, залежить їх духовне зростання. Батьківський авторитет створюється життям. Постійна турбота про нього — це не що інше, як виконання перед суспільством батьківського обов'язку.

Ми продовжуємо себе в дітях, які теж стануть батьками. Дбаймо ж про це продовження, щоб старість була радісною і щасливою.

М. ЛИТВИНЕНКО,

слухач Вищої партійної школи при ЦК Компартії України.

БАТЬКІВСЬКИЙ
АВТОРИТЕТ

Вадимом все робили для того, щоб на нього і по-рошинка не впала.

Спіррозмовиця чемно слухала подругу. Потім роздратовано висипала свої думки:

— Що ті вчителі думають! Це ж їхній обов'язок — виховувати наших дітей. І гроші ж їм платять за це...

Дивно, що деякі батьки намагаються перекласти відповідальність за виховання своїх дітей на школу, вчителів, громадськість.

Звичайно, сьогодні виховання молоді зміни немислиме без школи і громадськості. Але й ролі сімейного ніхто не применшує. У 66-й статті нашої Конституції записано: «Громадяни СРСР зобов'язані піклуватися про виховання дітей, готувати їх до суспільно корисної праці, ростити гідними членами соціалістичного суспільства...»

Радісно і приємно бачити, як син змінює батька за штурвалом комбайна, стає за токарний верстат чи веде пасажирський поїзд. І вдвоє, втроє радініше, коли кажуть: «Щасливе по-

коли ж починати виховувати дитину? На це запитання дають відповідь педагогічна спадщина і практика видатних педагогів Н. К. Крупської, А. С. Макаренка, В. О. Сухомлинського, багатий досвід народної педагогіки.

А. С. Макаренко зазначав: «Ті батьки, у яких діти «не слухаються», сильні інколи думати, що авторитет дається від природи, що це — особливий талант... Ці батьки помиляються. Авторитет може бути організований в кожній сім'ї, і це навіть не дуже важка справа».

А чи завжди ми дбаємо про одну з найголовніших умов благополуччя — наявність батьківського авторитету? Він, як відомо, міцний там, де батько й мати виявляють постійну увагу до життя дітей, їх щоденних запитів.

Переважає більшість сімей спрямовує виховання підростаючого покоління у правильне русло. Діти зростають чесними, доброзичливими, працьовитими.

«На нас чекає громадянка Ніканорова». 19.00 — «Актівна намер». 19.30 — «Ялинка на воді». 20.15 — Музичний телефільм. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Чужа компанія». 22.40 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Документальний телефільм. 9.10 — Пісня далека й близька. 10.00 — Науково-популярний фільм. 11.00 — Фільм-концерт. 11.45 — Мультифільм. 12.15 — Театральні зустрічі. 14.00 — Чемпіонат СРСР з хокею з м'ячем: «Зоркий» — «Динамо» (Алма-Ата). 2-й тайм. 14.50 — «Синілі наспів». Концерт. 15.10 — Роз-

повідують наші кореспонденти. 15.40 — Веселі нотки. 18.05 — Проблеми становлення живопису. 18.35 — Документальний фільм. 18.45 — Командний чемпіонат Європи з тенісу. Збірна СРСР — збірна ФРН. 19.30 — Кубок світу з лижного спорту. Естафета 4х5 км. Жінки. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. Чоловіки. ЦСКА — «Динамо» (Москва). 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Заступ» за однопісенною повістю Г. Мамна. (НДР).

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БК 07511.

Індекс 81103.

Обсяг 0,5 друку. арк.

Зам. № 13. Тираж 55 500.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту. Фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у півторці,
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки,